

ინფორმატიკის დიდაქტიკური სისტემა

გურამ ჩაჩანიძე

საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი

რეზიუმე

საინფორმაციო სისტემებისა და ტექნოლოგიების გამოყენებამ კარდინალურად შეცვალა საგანმანათლებლო სივრცეში მიმდინარე პროცესები. ეს ინფორმატიკის დიდაქტიკის წინაშე აყენებს სრულიად ახალ ამოცანებს, რაც მდგომარეობს სწავლების თანამედროვე პროცესების აღწერასა და გაანალიზებაში, სწავლების პროცესის თანამედროვე მენეჯმენტის დამუშავებაში, სასწავლო სისტემებისა და ტექნოლოგიების რეალიზებაში. ამ მიზნით, სტატიაში განიხილება ინფორმატიკის დიდაქტიკური სისტემის ძირითადი ელემენტები: საინფორმაციო ეპოქის სტრუქტურის მოდელი; ინფორმატიკის დიდაქტიკა, როგორც ინფორმაციული საზოგადოების განვითარების, განათლების დემოკრატიული სისტემის შექმნის, განათლების ხარისხის ამაღლების, საგანმანათლებლო დაწესებულებების მრავალსახეობისა და ფორმის შექმნის ხელშემწყობი საშუალება და სხვ.

საკანძო სიტყვები: ინფორმატიკის დიდაქტიკა. საინფორმაციო სისტემები და ტექნოლოგიები. ინფორმაციული საზოგადოება. განათლების ხარისხი.

1. შესავალი

დიდაქტიკა პედაგოგიკის დარგია, რომელიც ამუშავებს განათლებისა და სწავლების თეორიულ საფუძვლებს. დიდაქტიკის მეცნიერული კვლევის საგანია სწავლების პრინციპები და კანონზომიერებანი, მისი მიზნები, მეთოდები, ფორმები, შინაარსი, საშუალებები და პასუხობს კითხვებს: ვის ვასწავლოთ, როგორ ვასწავლოთ, რით ვასწავლოთ, ვინ ასწავლოს და ა.შ. დიდაქტიკას პედაგოგიკურ მეცნიერებაში განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს და მან არსებობის მანძილზე კაცობრიობის განვითარების საქმეში დიდი როლი ითამაშა. დიდაქტიკა, როგორც დინამიური სისტემა, ყოველთვის განიცდიდა ეპოქასთან შესაბამის ცვლილებებს და ეს ცვლილებები გამოწვეული იყო ობიექტური მიზეზებით. ძირითადი მიზეზი კი ყოველთვის იყო საზოგადოების მოთხოვნა განათლების სისტემის მიმართ და განათლების ხელშემწყობი ახალი ტექნიკური საშუალებების დანერგვა საგანმანათლებლო პროცესში სწრაფი ტემპით.

უნდა ითქვას, რომ უკანასკნელი ოცი წელი აღინიშნება განსაკუთრებული აღმასვლით განათლების სისტემაში ინფორმატიკის, კერძოდ კი, საინფორმაციო სისტემებისა და ტექნოლოგიების გამოყენების მიმართებაში. ახალმა ინფორმაციულმა სისტემებმა და ტექნოლოგიებმა, კომპიუტერულმა მასწავლმა სისტემებმა, საკომუნიკაციო ინტერნეტ ქსელებმა და სხვა ელექტრონულმა მასწავლმა საშუალებებმა კარდინალურად შეცვალეს საგანმანათლებლო სივრცეში მიმდინარე პროცესები და ახალი მოთხოვნები წაუყენეს საგანმანათლებლო სისტემას. ეს კი ინფორმატიკის დიდაქტიკის წინაშე სრულიად ახალ ამოცანებს აყენებს, რათა აღიწეროს და გაანალიზდეს სწავლების თანამედროვე პროცესები და მათი რეალიზების პირობები, დამუშავდეს სწავლების პროცესის თანამედროვე მენეჯმენტი, უახლესი სასწავლო სისტემები და ტექნოლოგიები.

ასე, რომ, თანამედროვე საინფორმაციო ტექნოლოგიებისა და მით უმეტეს, ინფორმაციული საზოგადოების განვითარების ტენდენცია, რომელიც ინფორმატიკის განვითარების თანამდევია პროცესისა, ინფორმატიკის დიდაქტიკას აყენებს განსაკუთრებულ მდგომარეობაში. საგანმანათლებლო სივრცეში საინფორმაციო სისტემების გამოყენების ცდა, დიდაქტიკური მეთოდოლოგიის დამუშავების გარეშე არა თუ ეფექტური, არამედ წამგებიანი და უგუნურიც კი იქნებოდა [1, 2, 3].

2. ძირითადი ნაწილი

სტატია ეძღვნება ინფორმატიკის დიდაქტიკური სისტემის ძირითადი ელემენტების განხილვასა და ანალიზს (ნახ.1). როგორც ნახაზიდან ჩანს, ინფორმატიკის დიდაქტიკა ფუნქციურად მჭიდროდ უკავშირდება საზოგადოების განვითარების სტრუქტურას [1]. იგი, როგორც სოციალური და საზოგადოებრივი მეცნიერება, ინფორმაციული საზოგადოების განვითარებისა და განათლების დემოკრატიული სისტემის შექმნის ხელშემწყობი საშუალებაა. არის საზოგადოების ინტერესებისა და საბაზრო

ნახ.1

